

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 3, No 3 (1952)

Η ΝΟΣΟΣ ΤΟΥ ΑΥΕΣΚΥ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ (ΨΕΥΔΟΛΥΣΣΑ - MAD ITCH)

Θ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, Κ. ΤΑΡΛΑΤΖΗΣ

doi: [10.12681/jhvms.17504](https://doi.org/10.12681/jhvms.17504)

Copyright © 2018, Θ.ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ Κ.ΤΑΡΛΑΤΖΗ

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ Θ., & ΤΑΡΛΑΤΖΗΣ Κ. (1952). Η ΝΟΣΟΣ ΤΟΥ ΑΥΕΣΚΥ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ (ΨΕΥΔΟΛΥΣΣΑ - MAD ITCH). *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 3(3), 141–146. <https://doi.org/10.12681/jhvms.17504>

Η ΝΟΣΟΣ ΤΟΥ AUJESKY EN ΕΛΛΑΔΙ (*)

(ΨΕΥΔΟΛΥΣΣΑ - MAD ITCH)

Υ π ό

Θ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ - Κ. ΤΑΡΛΑΤΖΗ

(Κτηνιατρικόν Μικροβιολογικόν Ίνστιτούτον Ὑπουργείου Γεωργίας)

Ὅρισμός. Οὗτω καλεῖται νόσος ὀφειλομένη εἰς διηθητὸν ἰὸν καὶ χαρκτηριζομένη, εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων, ἀπὸ ἀνυπόφορον κνησμὸν ἔντονον διέγερσιν, παράλυσιν καὶ θάνατον.

Ἱστορικόν. Ἡ νόσος διεπιστώθη τὸ πρῶτον τὸ ἔτος 1902 ὑπὸ τοῦ Aujesky Καθηγητοῦ τῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς τῆς Βουδαπέστης. Οὗτος ἐνοφθαλμίζων κόνικλους δι' ἐναιωρίματος ἐγκεφαλικῆς οὐσίας ἐκ ζῶων θανόντων μὲ παρεμφερῆ πρὸς τὴν λύσσαν συμπτώματα, παρατήρησεν ὅτι τὰ πειραματόζωα ἔθνησκον ἐντὸς 2 — 3 ἡμερῶν, μετὰ ἔντονον κνησμὸν καὶ παράλυσιν. Ἡ βραχύτης τῆς περιόδου ἐπώσεως, ἡ ταχύτης τῆς ἐξελίξεως καὶ ἡ εἰδικὴ συμπτωματολογία τῶν ἐνοφθαλμισθέντων κόνικλων, ὠδήγησαν τὸν Aujesky εἰς τὴν διαφοροποίησιν τῆς νόσου ἀπὸ τὴν λύσσαν καὶ τὴν περιγραφὴν ταύτης ὡς νέας νοσολογικῆς ὀντότητος. Ἐκτοτε ἡ νόσος διεπιστώθη εἰς πλείστας χώρας τοῦ κόσμου ἐπὶ διαφόρων ζῶων.

Ἐν Ἑλλάδι ἡ νόσος δὲν εἶχε μέχρι τοῦδε διαγνωσθεῖ. Ἄφ' ἧς ὅμως ἀνεκοινώθη ἡ παροῦσα ἐργασία ἔσχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαπιστώσωμεν τὴν ψευδολύσσαν καὶ ἐπὶ προβάτων.

Εἰς προσεχῆ μελέτην ἡμῶν θέλομεν περιγράψαι τὴν νόσον εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῶν ζῶων.

Εὐπάθεια. Ἡ φυσικὴ νόσος συναντᾶται εἰς τὸν κύνα τὴν γαλῆν, τὰ βοσειδῆ, τὸν χοῖρον, τὸν ἵππον, τὸ πρόβατον καὶ εἰς τὰ ἄγρια θηλαστικά, ὡς ὁ ἀρουραῖος, ἡ ἀλώπηξ καὶ ὁ ἀγριόχοιρος.

Πειραματικῶς μεταδίδεται εἰς τὸν κόνικλον, ἰνδόχοιρον, λευκὸν μῦν, τὰ πτηνὰ καὶ εἰς ἐμβρυοφόρα ὡὰ ὄρνιθους.

Ἰδιότητες τοῦ ἰοῦ. Ὁ ἰὸς τῆς νόσου ἀνίκει εἰς τὴν ομάδα τῶν ἰῶν τοῦ ἔρπητος, ἥτις συμφώνως πρὸς τὴν νέαν ταξινομήσιν καὶ ὀνοματολογίαν τῶν ἰῶν σχηματίζει τὸ γένος Scellus εἰς ὃ ὑπαχθεῖς καὶ ὁ ἰὸς τῆς νόσου τοῦ

(*) Ἀνεκοινώθη εἰς τὸ Ἄον Κτηνιατρικόν Συνέδριον. Ἀθήναι Ἰανουάριος 1951.

Aujesky ὠνομάσθη Scellus Suillum. Οὗτος ἀντέχει εἰς θερμοκρασίαν 60° C ἐπὶ 30' τῆς ὥρας. Διέρχεται διὰ τῶν ἠθμῶν Chamberland L₁, L₂, L₃ κατακρατεῖται ὅμως ἀπὸ τὸν ἠθμὸν L₅. Δὲν διήλθε διὰ τῶν ἠθμῶν Seitz EK S₁ παρὰ τὰς ἐπανελημμένας διηθήσεις ἐγκεφαλικῆς οὐσίας κονίτλου ὑπὸ ἰσχυρὰν ἀραιώσιν. Τὸ μέγεθος τῶν στοιχειωδῶν σωματίων τοῦ ἰοῦ (elementary bodies) περιλαμβάνεται μεταξὺ 100 — 150 m. μ. Εἰς γλυκερίνην 50 %, ὁ ἰὸς διατηρεῖται ἐπὶ μῆνας εἰς 5 — 10° C., καὶ ἐπὶ τινα ἔτη ἐὰν ἡ θερμοκρασία δὲν ὑπερβαίνει 0° C.

Συμπτωματολογία. Ἡ συμπτωματολογία ὡς καὶ ἡ ἀπόληξις τῆς νόσου διαφέρουν εἰς τὰ διάφορα εἶδη ζώων. Οὕτω τὰ βοοειδῆ, οἱ κύνες καὶ αἱ γαλαὶ παρουσιάζουν ἔντονα συμπτώματα καὶ μέγα ποσοστὸν θνητότητος ἢ δὲ μεταδοτικότης εἶναι μικρά.

Εἰς τοὺς χοίρους ἡ συμπτωματολογία εἶναι ἠπιωτέρα μὲ μεγάλην μεταδοτικότητα καὶ ἐλαχίστην θνητότητα.

Τὰ πρόβατα καὶ τὰ ἵπποειδῆ σπανίως παρουσιάζουν τὴν νόσον. Μετάδοσις εἰς τὸν ἄνθρωπον εἶναι ἐξαιρετικῶς σπανία.

Εἰς ὅλα τὰ εὐπαθῆ ζῶα πλὴν τοῦ χοίρου ἡ νόσος χαρακτηρίζεται ἀπὸ ἀνυπόφορον κνησμὸν (Mad itch) ὅστις εἶναι ἐντοπισμένος εἰς τὸ σημεῖον τοῦ σώματος ὅπερ ἐχρησίμωσεν ὡς πύλη εἰσόδου τοῦ ἰοῦ εἰς τὸν ὄργανισμὸν.

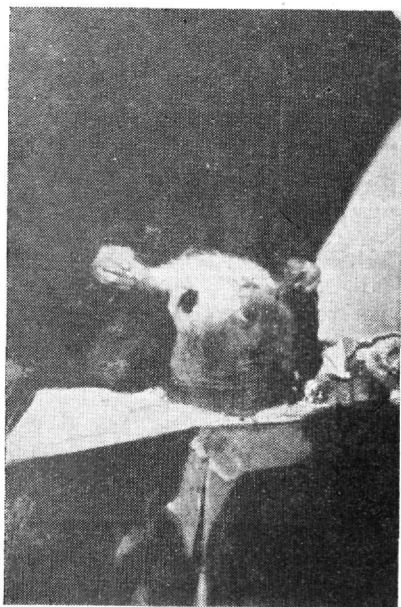
Εἰς τὸν χοῖρον ἡ κλινικὴ μορφή τῆς νόσου εἶναι τελείως διάφορος τῆς εἰς τὰ λοιπὰ εἶδη ζώων περιγραφείσης. Δὲν παρατηρεῖται κνησμός ἀλλ' ἔλαφραι γαστροεντερικαὶ διαταραχαί, πυρετός, ἔμετοι καὶ ἰσχυρὰς ἔντος ὀλίγων ἡμερῶν. Σπανιώτερον εἰς τ' ἀνωτέρω συμπτώματα προστίθενται καὶ νευρικαὶ ἐκδηλώσεις. Μόνον εἰς τὰ νεαρὰ ζῶα ἡ νόσος παρουσιάζει ἠϋξημένην θνητότητα. Τὰ ἰαθῆντα παρουσιάζουν ἰσχυρὰν ἀνοσίαν.

Ἡ ἡμετέρα περίπτωσις ἀφορᾷ νόσον ἐπὶ βοοειδοῦς, ἐσημειώθη δὲ εἰς τὰς Πάτρας ὁπόθεν ὁ κ. Βρεττᾶκος Νομοκτηνίατρος Ἀχαΐας ἀπέστειλε τὸν ἐγκέφαλον τοῦ ζώου πρὸς ἐργαστηριακὴν ἐξέτασιν.

Τὴν 17-1-49 εἰς βουστάσιον εὐρισκόμενον πλησίον τοῦ χώρου ἔνθα ἀπορρίπτονται τ' ἀπορρίμματα τῆς πόλεως Πατρῶν, μία δάμαλις ἡλικίας 14 μηνῶν καταλαμβάνεται ὑπὸ ἐντόνου ἀνησυχίας παρουσιάζει τρόμον τῶν μυῶν ὀλοκλήρου τοῦ σώματος, σιελόρροϊαν καὶ κνησμὸν ἐντοπισμένον εἰς τὰ χεῖλη, τοὺς ῥόθωνας καὶ τὴν παρεϊάν. Ὁ κνησμός εἶναι τόσο ἐντονος, ὥστε τὸ ζῶον μετὰ μανίας προστριβεί τὸ ῥύγχος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς φάτνης, ὡς καὶ ἐπὶ παντός σκληροῦ ἀντικειμένου ἀκόμη δὲ καὶ εἰς τὸ ἔδαφος. Ἡ συνεχῆς προστριβὴ ἐπέφερε πτώσιν τοῦ τριχώματος, ἐρεθισμὸν καὶ φλεγμονὴν τῶν ἰσθμῶν. Ὀλόκληρος δὲ ἡ χώρα ἦτο ἐντόνως ἐρυθροῦ χρώματος καὶ ἔφερε ἐκδορὰς καὶ πληγὰς. (Εἰκ. 1).

Ἡ θερμοκρασία δὲν ὑπερέβη τοὺς 38,6° C. Μετὰ πάροδον ὀλίγων

ὄρῶν παρατηρήθησαν λίαν ἔντονοι κλονικαὶ συσπάσεις τῶν μυῶν τῶν σαγόνων καὶ τοῦ τραχήλου, ἄφθονος δὲ σίελος ἔρρεε ἐκ τῶν χειλέων, λόγω παραλύσεως τοῦ φάρυγγος. Τὸ ζῶον δὲν παρουσίαζε οὐδεμίαν ἐπιθητικό-

Εἰκ. 1. Κεφαλὴ τῆς Δαμάλεως, ὅπου διακρίνεται ἡ ἐκ τῆς προστριβῆς λόγω τοῦ κνησμοῦ, καταστροφή τῶν ἰσθῶν τοῦ κάτω χείλους καὶ τῆς παρειάς.

τητα. Αἱ παρῆσεις ἐπεκτείνονται, ἀκολουθοῦν αἱ παραλύσεις καὶ ταύτας ταχέως ἀκολουθεῖ ὁ θάνατος τοῦ ζώου.

Ἐκ τῆς στιγμῆς τῆς ἐμφανίσεως τῶν πρώτων συμπτωμάτων μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ ζώου παρήλθον 20 ὥραι.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

1) Πειραματικὴ ἀναπαραγωγὴ τῆς νόσου εἰς κόνικλους

Τὴν 29-1-49 ἐκ διαφόρων τμημάτων τοῦ ἐγκεφάλου τῆς θανούσης δαμάλεως ἐλήφθησαν μικρὰ τεμάχια ἅτινα λειοτριβηθέντα μετὰ φυσιολογικοῦ ὄρου ἐνοφθαλμίσθησαν εἰς δύο κόνικλους. Εἰς τὸν κόνικλον Μ21 διὰ 2]10 κυβ. ἐκ. ἐνδοεγκεφαλικῶς καὶ εἰς τὸν κόνικλον Μ22 δι' ἐνὸς κυβ. ἐκ. ὑποδορείως.

Ὁ κόνικλος Μ21 ἔθανε τὴν 3βην ὥραν ἀπὸ τοῦ ἐνοφθαλμισμού του, ἄνευ οὐδενὸς συμπτώματος. Λαμβάνομεν τὸν ἐγκέφαλον αὐτοῦ, λειοτριβοῦμεν καὶ ἐνοφθαλμίζομεν ποσότητα 1]10 κυβ. ἐκ. εἰς τὸν πρόσθιον θάλαμον

τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ κόνικλου Ζ30. Οὗτος ἔθανεν ἐπίσης 36 ὥρας μετὰ τὸν ἔνοφθαλμισμὸν, παρατηρηθείσης μόνον ἐρυθρότητος τοῦ δέρματος τῆς ὀφρυακῆς ἀψίδος. Ἐμφυτεύσεις ἐκ τῶν διαφόρων σπλάχνων ἀπέβησαν ἀρνητικά. Ἡ οὐροδόχος κύστις ἦτο πλήρης οὔρων, τῶν ὁποίων ἡ ἐξέτασις διὰ σάκχαρον ἀπέβη ἀρνητική.

Ὁ κόνικλος Μ22 ἔθανεν τὴν 65ην ὥραν ἀπὸ τοῦ ἔνοφθαλμισμοῦ του χωρὶς νὰ παρουσιάσῃ οὐδὲν σύμπτωμα τῆς νόσου. Κατὰ τὴν νεκροψίαν παρατηρήθη ὑπεραιμία τῶν νεφρῶν, ἡ δὲ κύστις ἦτο πλήρης οὔρων τῶν ὁποίων ἡ ἐξέτασις ἀπέβη ἀρνητικὴ διὰ σάκχαρον.

Τὴν 11-2-49 ἀναμιγνύομεν τμήματα ἐγκεφάλων τῶν κόνικλων Μ21 Μ 22 καὶ Ζ30 καὶ ἔνοφθαλμιζομεν δι' ἑνὸς κυβ. ἑκατμ. ὑποδορείως τὸν κόνικλον Κ 10. Τὴν 68ην ὥραν ὁ κόνικλος ἔθανεν, εἰς τὸ σημεῖον δὲ τοῦ ἔνοφθαλμισμοῦ παρατηρεῖται πτώσις τοῦ τριχώματος, ἐκτεταμένη ἐρυθρότης, καὶ πληγὴ μεγέθους 2 ἑκατοστομ.

Νεκροψία. Ἐντονος ἐξοίδησις τοῦ δέρματος κάτωθεν τῶν δερματικῶν ἀλλοιώσεων. Στόμαχος πλήρης τροφῶν. Κύστις πλήρης οὔρων τῶν ὁποίων ἡ ἐξέτασις ἀπέβη ἀρνητικὴ διὰ σάκχαρον. Πνεύμονες οἰδηματώδεις. Ἐγκέφαλος μαλθακώτερος τὴν σύστασιν ἀπὸ τοῦ φυσιολογικοῦ.

Ἀφαιροῦμεν τὸν ἐγκέφαλον τοῦ θανόντος κόνικλου καὶ τμήματα αὐτοῦ λειοτριβοῦμεν. Διηθοῦμεν κατόπιν ἀραιώσεως δι' ἡθμοῦ Seitz EK S₁ καὶ ἔνοφθαλμιζομεν 1 κόνικλον ὑποδορείως καὶ 1 ἔνδοσεγκεφαλικῶς.

Ἐναιώρημα τοῦ αὐτοῦ ἐγκεφάλου ἄνευ διηθήσεως ἐνίεμεν ὑποδορείως εἰς ποσότητα 1 κυβ. ἑκατ. εἰς τὸν κόνικλον Κ38. Οἱ διὰ τοῦ διηθήματος ἔνοφθαλμισθέντες κόνικλοι ἐπέζησαν, ἐνῶ ὁ κόνικλος Κ38 ἔθανεν τὴν 4ην ἡμέραν μὲ τὸ χαρακτηριστικὸν σύμπτωμα τῆς νόσου, τὸν ἔντονον κνησμὸν.

2. Πειραματικὴ ἀναπαραγωγὴ τῆς νόσου εἰς Ἰνδοχοίρους

Τὴν 11 - 2 - 49 ἔξ ἔναιωρήματος τῆς ἐγκεφαλικῆς οὐσίας τῶν κόνικλων Μ 20 - Μ 21 καὶ Ζ30, ἔνοφθαλμιζομεν ὑποδορείως δι' 1 κυβ. ἑκατ. 2 Ἰνδοχοίρους.

Τὴν 68ην ὥραν ὁ εἷς καὶ τὴν 74ην ὥραν ὁ ἕτερος παρουσιάζουν ἔντονον κνησμὸν εἰς τὴν χώραν τῆς ἐνέσεως. Ὁ κνησμὸς ἀναγκάζει τὰ ζῶα νὰ δάκνουν τὸ μέρος τοῦ ἔνοφθαλμισμοῦ μετὰ τόσης μανίας, ὥστε τοῦτο νὰ αἰμάσῃ. Ἡ διάρκεια τοῦ κνησμοῦ εἶναι περίπου βωρος. Κατόπιν ἄρχονται αἱ παραλύσεις καὶ ἐπέρχεται ὁ θάνατος τὴν 75ην ὥραν διὰ τὸν ἕνα Ἰνδοχοίρον καὶ τὴν 92αν ὥραν διὰ τὸν ἕτερον.

Νεκροψία. Παρατηρήθη ἐλαφρὰ ὑπεραιμία τῶν σπλάχνων· οὔρα ἀρνητικὰ διὰ σάκχαρον.

Δύο Ἰνδοχοίροι ἔνοφθαλμισθέντες διὰ διηθήματος ἔξ ἐγκεφάλων κο-

νίκλων διὰ μικροβιοκρατοῦς ἠθμοῦ Seitz S₁, ἐπέζησαν, ἐνῶ ὁ μάρτυς, δε-
χθεὶς μὴ διηθηθὲν ἐναιώρημα, ἔθανεν.

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω περιγραφείσης πειραματικῆς ἐργασίας συνάγεται :

1) Ὅτι ὁ ἴσος τῆς νόσου τοῦ Aujesky ἀπήτησε τρεῖς διόδους διὰ κόνικλου, ἵνα προσαρμολῆ καὶ προκαλέσῃ εἰς τὸ πειραματόζωον τοῦτο τὴν ὑπὸ τοῦ κνημοῦ χαρακτηριζομένην πειραματικὴν νόσον.

2) Ὁ ἴσος δὲν διήλθε δι' ἠθμοῦ Seitz S₁.

3) Ὁ κατὰ τὴν νύκτα θάνατος τῶν πειραματοζώων καὶ ἡ θέσις τοῦ πτώματος ὡς ἐὰν τοῦτο ἦτο ταριχευμένον εἶναι εὐρήματα, ἅτινα προσανατολίζουσι πρὸς τὴν διάγνωσιν.

3. Καλλιέργεια τοῦ ἰοῦ εἰς ἐμβρυοφόρα ὡὰ ὄρνιθος

Τὴν 11-2-49 εἰς ὡὰ ὄρνιθος φέροντα ἔμβρυον 11 ἡμερῶν ἐνοφθαλμί-
ζομεν ἐπὶ τοῦ χοριοαλλαντοειδοῦς χιτῶνος 2)10 κυβ. ἔκατος. ἐναιωρήματος
ἐγκεφαλικῆς οὐσίας κόνικλου, θανόντος ἐκ πειραματικῆς νόσου.

Μετὰ 4 ἡμέρας κατὰ τὴν ὠσοκόπησιν διαπιστοῦται ὅτι τὸ ἔμβρυον
ἐπιζεῖ.

Διανοίγομεν ἐν ὧν καὶ παρατηροῦμεν ὅτι τὸ τμήμα τοῦ χοριοαλλαν-
τοειδοῦς χιτῶνος, εἰς τὸ ὁποῖον ἐναπετέθη τὸ ἐναιώρημα εἶναι ἐξοιδημένον
καὶ φέρει φλυκταινώδεις ἀλλοιώσεις αἵτινες συνίστανται, εἰς ἐκτεταμένην
λευκόφαιον ζώνην, εἰς τὸ σημεῖον ἀκριβῶς τῆς ἐναποθέσεως τοῦ ἐναιωρή-
ματος, ἣτις περιβάλλεται ὑπὸ μικρῶν ἀδιαφανῶν ἐστιῶν τοῦ αὐτοῦ χρωμα-
τισμοῦ. Ἀφαιροῦμεν τὸ τμήμα τοῦτο τοῦ χοριοαλλαντοειδοῦς καὶ προβάι-
νομεν εἰς λειοτρίβησιν αὐτοῦ, ἐνοφθαλμίζοντες μετὰ ταῦτα ἕναν κόνικλον
ὑποδορεῖως. Ὁ κόνικλος ἔθανεν τὴν 48ην ὥραν ἀπὸ τῆς ἐγγύσεως ἀνευ
συμπτωμάτων. Ὁ θάνατος ἐπῆλθεν ἀκαριαῖος καθ' ἣν στιγμὴν τὸ ζῶον
ἔτρωγε. Ἀφαιρεῖται ὁ ἐγκέφαλος καὶ ἐκτελεῖται νέα διόδος ἐπὶ τοῦ κόνι-
κλου Λ5. Μετὰ 4 ἡμέρας οὗτος ἀφοῦ πρότερον παρουσίασε τὴν γνωστὴν
συμπτωματολογίαν τῆς νόσου, ὑπέκυψε.

Οὕτω ἀπεδείχθη ὅτι αἱ ἐπὶ τοῦ χοριοαλλαντοειδοῦς χιτῶνος ἀλλοιώσεις
ἦσαν πράγματι πράγματι καλλιέργεια τοῦ ἰοῦ.

Μετάδοσις. Οἱ ἐπίμυες καὶ οἱ χοῖροι θεωροῦνται ὡς οἱ φορεῖς τῆς
νόσου, μολύνονται δὲ οὗτοι διὰ τῆς πεπτικῆς ὁδοῦ. Διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ μο-
λύνονται οἱ κύνες καὶ αἱ γαλαὶ ὁσάκις καταβροχρίσῃσι μεμολυσμένους ὑπὸ
τοῦ ἰοῦ ἰστοὺς τῶν βοοειδῶν.

Εἰς τὴν ἡμετέραν περίπτωσιν θεωρεῖται πιθανώτατον ὅτι ἡ νόσος με-
τεδόθη ἀπὸ δῆγμα ἐπίμυος. Εἰς τοῦτο συνηγορεῖ ἡ περιφέρεια εἰς ἣν ἐνε-
φανίσθη αὕτη (χῶρος ἀπορριμάτων καὶ γειτνίαςις χοιροστασίων) ὡς καὶ ἡ
θέσις τῶν ἀλλοιώσεων ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς (ρύγχος).

Παρά τὰς συστάσεις πρὸς ταφήν τοῦ πτώματος, τοῦτο ἐρρίφθη οὐχὶ μακρὰν τοῦ βουστασίου καὶ ἐγένετο βορὰ τῶν κυνῶν. Μετὰ 48 ὥρας παρατηρήθη ἀσυνήθης θνησιμότης εἰς τοὺς κύνας τῆς περιφερείας. Τοῦ θανάτου προηγείτο ἔντονος κνησμός εἰς τὴν χώραν τῆς κεφαλῆς.

Οὕτω διεπιστώθη ἡ ὑπαρξὶς τῆς νόσου τοῦ Aujesky καὶ εἰς τὴν χώραν μας.

B I B Λ Ι Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

Levaditi - Lepine - Verge : Les ultravirus des maladies animales Paris 1943.
 Bergey's Manual of Determinative Bacteriology : 6th Edition Baltimore 1948.
 Merchant I. : Veterinary Bacteriology and Virology Iowa 1950.

R É S U M É

La maladie d'Aujesky en Grèce.

par

Th. Christodoulou et C. Tarlatzis

de l'Institut Bactériologique Vétérinaire d'Athènes

Les auteurs décrivent le premier cas de la maladie d'Aujesky signalée en Grèce sur une génisse.

Cet animal avait présenté les symptômes suivants : inquiétude, tremblements musculaires généralisés, salivation abondante et prurit intense localisé à l'endroit des lèvres, des narines et de la joue droite. Le prurit était tellement fort, que l'animal à force de se frotter la tête contre la crèche, s'était fait des lésions cutanées allant jusqu'à la mise à nu des tissus sous cutanés.

Les examens de laboratoire ont montré qu'il s'agissait bien de la maladie d'Aujesky, laquelle fut reproduite en série sur des cobayes et de lapins. En outre le virus fut cultivé sur des embryons de poulet avec production d'un épaissement de la membrane chlorio-allantoïdienne et formation de petites vésicules à l'endroit de l'inoculation du virus.